

DAVID KELČEC

Umjesto predgovora:

Branko Pražić (iz knjige) - VID I PRIVID UMJETNOSTI

...Gledalac treba da nauči čitanje slike, likovni rječnik, uopće govor likovnog izraza. U djelu je poruka koja se prima receptorima. Klima suvremenog načina življenja kao da otežava dijalog na liniji stvaralac-gledalac i ovaj teže asimilira djela koja se pred njim ispriječe. Gledalac je promatrač koji gleda, raspoznaje, shvaća u okvirima stečenih vlastitih mogućnosti. Ovaj odnos umjetnik-gledalac ostaje najtežnje vezan i dok slikarsko platno treba umjetnikovu ruku, ono oslikano čeka pogled gledaoca. Slikar slika svoj suptilni likovni ideogram za sebe i gledaoca svim svojim znanjem i umijećem. Njegova ličnost odlučno je važna kad svojim djelom prilazi gledaocu da mu ponudi svoj svijet osjećajnosti slikom kojom izriče što ima. Utjecaji su potrebni svakome. Ako svi imaju učitelja, razlikuje se što je tko naučio. Svatko sebe izriče -pjesnik pjesmom, slikar slikom, kipar skulpturom, muzičar glazbom i pretpostavka je da nitko ne ostaje neizrečen. Zato i je potreban onaj drugi, neophodan za dijalog. Umjetnik je rekao svoje, djelo mu tumače drugi. Samo se po sebi razumije, slikarstvo je najmanje u samoj slikarskoj materiji. Stvaralac je uvjerljiv onim što nam predstavlja, bez obzira da li neki objekt predoduje kao zamišljen, vidljiv na unutarnjem ekranu a izriče ga kroz sebe kao vlastito viđenje i preobrazbu onog što poznaje. Doduše, izrečeno je na drugačiji način od stvaralaca prethodnih generacija, jer su se izmjenili pogledi i odnos prema svijetu. Adorno smatra da se istina ne spoznaje samo racionalnim putem, već i sporednim načinom, dakle, ne neposrednim djelovanjem, već i društvenošću, jer društvenost čini umjetnost autonomnom. Djelo je umjetničko tada, kad gledaoc postaje sudionik, aktivni sudionik u procesu stvaranja. Umjetnik je saopćio svoju istinu o onome što doživljuje. Njemu i gledaocu je likovni doživljaj sve. Od monologa nastaje dijalog u kojem je gledalac nužni pratilac, ukoliko dopunjuje umjetnika. Slikar slika da iskaže neizrecivo, da dodirne neuhvatljivo a to su najčešće sanje dalekog djetinjstva. Ponekom to uspijeva u potpunosti i zato se valjda i kaže da je umjetnost jedno veliko čudo...

Životopis

*Roden je 21. rujna 1971. god.
u Zagrebu. Apsolvent je
akademije likovnih umjetnosti kod
prof. Dubravke Babić.*

*Prebivalište: Planina Donja
ul. Starog Hrasta bb
10362 Kašina; tel. 01 755-357*

Popis radova:

1 - 60 djela

grafike - monotipije, suha igla

slike - tempera

crteži - olovka, tuš

1990. - 1995. godine

veličina od 10 - 10 cm, do 50 - 70 cm

SAVJET GALERIJE KURIJA
MUZEJA PRIGORJA SESVETE

Vinko Fišter

Vladimir Polić

Zlatko Potočki

Branko Kelčec

Vladimir Sokol

Milan Bešlić

Tomislav Dilber

IZDAVAČ: MUZEJ PRIGORJA-SESVETE

ZA IZDAVAČA: *Vladimir Sokol*

UMJESTO PREDGOVORA:

Branko Pražić - VID I PRIVID UMJETNOSTI

FOTOGRAFIJE: *Tomislav Dilber*

LIKOVNA POSTAVA: *David Kelčec*

TEHNIČKI POSLOVI: *Mladen Tomljenović*

I ORGANIZATOR: *Tomislav Dilber*

NAKLADA: 300 kom.

TISKARA: »GRAFORAD«, Rugvica, tel.:01/750-835

IZLOŽBA JE OTVORENA OD 17. - 31.10.1995.

U MUZEJU PRIGORJA SESVETE

GALERIJA KURIJA